

Załącznik do zarządzenia Ministra
Gospodarki Komunalnej z dnia 3 sier-
pnia 1962 r. (poz. 321).

WYTYCZNE W SPRAWIE PRZYGOTOWANIA POMIESZCZEŃ ZASTĘPCZYCH DLA OSÓB USUWANYCH Z LOKALI MIESZKALNYCH NA PODSTAWIE ORZECZEŃ

1. Organy do spraw lokalowych i organy do spraw mieszkaniowych prezydiów rad narodowych mają obowiązek przygotowania realizacji przez prezydium rad narodowych uchwały nr 228 regulującej sprawę zapewnienia pomieszczeń zastępczych dla osób przekwaterowywanych na podstawie wyroków sądowych i orzeczeń administracyjnych. Realizacja tej uchwały jest konieczna, ponieważ wymienione osoby zajmują bezprawnie lokale mieszkalne. Wyroki sądowe w tych przypadkach dotyczą osób, które dopuszczały się wybryków wywołujących uzasadnione zgorznie u innych najemców, wykraczały w sposób rażący przeciw porządkowi domowemu, dopuszczały się znacznego niszczenia lokalu albo też zalegały z zapłatą czynszu — co uzasadniało eksmisję takich osób z ich mieszkań. Decyzje organów kwaterunkowych orzekające przekwaterowanie do pomieszczeń zastępczych wydawane były w razie wdarcia się do lokalu lub samowolnego zajęcia lokalu bez przydziału oraz w razie utraty prawa do zajmowanego lokalu, a więc np. w razie porzucenia pracy (rozwiązania umowy) przez pracownika, który zajmował mieszkanie służbowe, lub rozwiązania umowy o pracę przez zakład pracy z winy pracownika.

2. Uchwała nr 228 powinna być realizowana w tych miastach i osiedlach, w których zakłady pracy i prezydium rad narodowych nie mają możliwości dostarczenia z posiadanych zasobów mieszkaniowych niezbędnej ilości pomieszczeń zastępczych na dokonanie przekwaterowań wymienionych w ust. 1.

3. Organy do spraw lokalowych powinny ustalić ilość pomieszczeń zastępczych niezbędnych do wykonania orzeczeń i wyroków z podziałem na ilość potrzebną zakładom pracy dla dokonania przekwaterowań z mieszkań służbowych oraz na ilość potrzebną prezydium rad narodowych dla dokonania przekwaterowań z lokali mieszkalnych pozostających do dyspozycji organów do spraw lokalowych prezydiów rad narodowych.

4. Ustalone ilości niezbędnych pomieszczeń zastępczych organy do spraw lokalowych w porozumieniu z organami do spraw mieszkaniowych podają corocznie prezydium miejskich rad narodowych (rad narodowych osiedli) ze wskazaniem — oddzielnie dla zakładów pracy i oddzielnie dla pre-

zydiów rad narodowych — ilości pomieszczeń zastępczych, które można uzyskać:

- 1) w drodze przeprowadzenia kapitalnych remontów,
- 2) w drodze wykorzystania lokali w budynkach dowolnego typu, w tym w budynkach o niekompletnym wyposażeniu technicznym,
- 3) w drodze przystosowania istniejących baraków na cele mieszkalne,
- 4) w drodze budowy nowych domów z pomieszczeniami zastępczymi.

Przy wskazywaniu poszczególnych źródeł uzyskania pomieszczeń zastępczych należy podawać wysokość środków potrzebnych do przygotowania (adaptacji, budowy) pomieszczeń dla zakładów pracy i dla prezydiów rad narodowych.

5. Prezydium rad narodowych ustala program wykorzystania źródeł wymienionych w ust. 4 oraz ilość pomieszczeń zastępczych, które zostaną przeznaczone z poszczególnych źródeł na rzecz zakładów pracy.

6. Organy do spraw mieszkaniowych kierując się ustaleniami prezydium rady narodowej uzgodnią z zainteresowanymi zakładami pracy wysokość kosztów przygotowania na ich rzecz pomieszczeń zastępczych i termin przekazania środków finansowych.

7. Budowa nowych budynków z pomieszczeniami zastępczymi powinna być realizowana bez pomniejszenia zadań budownictwa mieszkaniowego rad narodowych ustalonych w narodowym planie gospodarczym, a limit na ich budowę powinien mieścić się w limicie planu terenowego województwa.

8. Zlecenie wykonania robót niezbędnych do przygotowania pomieszczeń zastępczych na rzecz zakładów pracy (roboty adaptacyjne, odbudowa, domy nowo wznoszone) następuje po uzgodnieniu warunków wymienionych w ust. 6.

9. Pomieszczenia zastępcze, przygotowane ze środków przekazanych przez zakłady pracy, służą do przekwaterowania do nich osób zajmujących mieszkania służbowe tych zakładów pracy.

10. Przy wznoszeniu nowych budynków funkcje inwestora powinny pełnić dyrekcje budowy osiedli robotniczych.

322

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 lipca 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jarugi” obszar lasu o powierzchni 112,56 ha w Leśnictwach Kąty i Krzywe Nadleśnictwa Kosobudy, położony w miejscowości

Jarugi, w gromadzie Zwierzyniec, w powiecie zamojskim województwa lubelskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 24c; 25b; 26a, b, d; 40a, b; 41f; 42a, b; 43a, wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego

na okres lat 1946/47—1955/56. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego zespołu buczyny karpackiej na północno-wschodniej granicy zasięgu.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew oraz pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; dopuszczalne jest dokonywanie zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych w porozumieniu z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 c) zbiór ściółki leśnej, koszenie trawy oraz pasanie zwierząt gospodarskich,
 d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
 e) niszczenie gleby,
 f) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 h) wznoszenie budowli i zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych oraz prowadzenie prac melioracyjnych,
 i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

323

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 20 sierpnia 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych.

Na podstawie art. 105 i 132 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 10, poz. 64), art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225) w porozumieniu z Ministrami: Szkolnictwa Wyższego, Oświaty, Kultury i Sztuki, Zdrowia i Opieki Społecznej, Obrony Narodowej, Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych (Monitor Polski Nr 13, poz. 55 i Nr 42, poz. 198) dodaje się pkt 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3) prac w zakresie dokumentacji budowlanej w zespołach orzekających przy biurach projektów lub prezydiach rad narodowych, pod warunkiem że:

- a) wynagrodzenie za te prace łącznie z wynagrodzeniem za prace wykonywane w gospodarstwach pomocniczych lub prace opłacane ze środków specjalnych szkoły wyższej lub placówki naukowej Polskiej Akademii Nauk na podstawie umowy zlecenia lub umowy

o dzieło nie przekracza 70% uposażenia zasadniczego w stosunku rocznym,

- b) nie pobierają wynagrodzenia z tytułu wykonywania innych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych,
- 4) prac związanych z opracowywaniem, oceną lub realizacją projektów racjonalizatorskich w zakresie postępu technicznego i formy estetycznej, popularyzacją wynalazczości oraz wykonywania konsultacji naukowych, ekspertyz i doradztwa naukowego w tym zakresie — płatnych z bezosobowego funduszu plac. jeżeli suma wynagrodzeń nie przekracza 10.000 zł w stosunku rocznym,
- 5) prac naukowo-badawczych oraz konsultacji w zakresie służby zdrowia w uzdrowiskach, pod warunkiem że:
- a) nie pobierają wynagrodzenia z tytułu wykonywania innych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych,
- b) nie pobierają wynagrodzenia z tytułu pracy w gospodarstwach pomocniczych lub prac opłacanych ze środków specjalnych szkoły wyższej lub placówki naukowej Polskiej Akademii Nauk — na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*